

ЕСЕНЬ

Люлѣе, вълнува
вътърътъ гората
и сякашъ хортува
леко на листата:

„Ще духна ази,
слънчице ще пекне,
ала не мислете,
че ще ви олекне.

Листа, не роптайте,
мене не кълнете,
че не можъ да трайте
вѣчно на клонетъ.“

Треперятъ листата,
шушнатъ и роптаятъ,
проклинатъ сѣдбата,
проклинатъ си краятъ.

Ж. Б. Захариева
уч. II кл.—Радомиръ

ЕСЕНЕНЪ ДЪЖДЕЦЪ

Есененъ дъждецъ подъ моя прозорецъ
тихо ромоли.

Сякашъ тайнствено нашепва
забравени мечти.

Мечти сладки, безгрижни, изживѣни
въ радостъ,
кога животътъ за менъ бѣ само
сѣнь и сладостъ.

Николай Жековъ
Пловдивъ

Една приятна забава

Прекопирайте и грижливо изрѣ-
жете водното кѣнче. После пре-
гънете крилата нагоре, а крачката
надолу като се водите по прекъс-
натитъ линии. Така приготвено, из-
дигнете го съ ржката колкото може-
те по-високо и го оставете да падне.
Ще видите, че ще почне да се
върти насамъ-натамъ, като живо.

ВЕЧЕРЕНЪ МОТИВЪ

Лѣхъ на вътъръ ароматенъ,
на размахнати крила —
Две листенца прошумѣха
тихо въ нощната тъма.

Скри се въ облакъ и угасна
бледоликата луна —
Две листенца си казаха
„Сбогомъ“ съ горестна тѣга.

Нина Богатеева
София

ЕСЕНЬ

Вредъ е тѣжко, глухо,
вредъ е самота,
падатъ по земята
жълтитъ листа.

Нѣма по полето
златни класове.
Вранитъ прелитатъ
съ тѣжни гласове.

И вrabченца малки —
тъ на нѣкой клонъ
мислятъ и въздишатъ —
нѣматъ си подслонъ.

Скоро ще задухатъ
снѣжни вѣтрове.
Вранитъ прелитатъ
съ тѣжни гласове...

Елка Г. Кочева
с. Драгомирово, Свищовско

